

РЕШЕНИЕ

№ 4479

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9706** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 37864 от 24.10.2022 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 11–01–36# от 21.09.2022 г. и вх. № 53-04-971 от 31.10.2022 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ (ДОДОП) при ЦУ на НАП - С., подадена от Ч. Г. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. М. от САК срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 10170 - 03906 – 091 – 001 от 31.03.2020 г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, в потвърдената част с решение № 1550 от 28.09.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

С жалбата се иска съдът да отмени РА и потвърждаващото го решение като незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че органът по приходите не е извършил задълбочена ревизия за посочените за облагане суми, а именно: - Посоченият приход за 2013 година в размер на 151 911, 44 лв. е постъпил по сметка, вследствие на грешно подаден № (IBAN) върху картонче от служител на банката, което е създадо впечатление за личен приход. Според оспорващия, ако ревизиращият орган си е бил направил труда да провери произхода и движението на тези суми, е щял да установи, че същите са преведени на основание застрахователно обезщетение на клиенти на адв. Ч. Т. по решение на окръжен Съд – П., както и че в следващите 2-3 дни след превода

са открити банкови сметки на тези клиенти и са направени по тези сметки с ясно записано основание. С подобни аргументи се оспорват твърденията на ревизиращия орган за дохода през 2014 г. Жалбоподателя изразява мнение, че ревизията извършена при допуснати съществени пропуски и непълнота, поради което са допуснати съществени нарушения от ревизиращите, които пряко са се отразили на съдържанието на акта и на волеизявленията на издалия го орган. В хода на съдебното производство, оспорващият редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и предлага да се уважи. Депозира писмено становище и претендира разноси, съгласно представен списък.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя..

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2222 – 10170 - 03906 – 020 – 001 от 21.06.2017 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Т. И. Т., на длъжност началник сектор, в качеството си на заместник на М. И. Г., началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно заповед № 5913-А от 30.05.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложил извършването на ревизия на Ч. Г. Т.. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и А. В. Ц., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 16.04.2019 г. лично на ревизираното лице.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2222 – 10170 – 03906 – 020 – 002 от 18.01.2019 г., издадена от М. Й. С., началник на сектор при ТД на НАП – С., е заменен А. В. Ц. с М. Д. М., на длъжност на старши инспектор по приходите, в качеството на ревизиращо лице. Заповедта е връчена на Ч. Т. на 16.04.2019 г., лично.

Със ЗИЗВР № Р – 2222 – 10170 – 03906 – 020 – 003 от 12.07.2019 г., М. Й. С. е продължила срокът на ревизията до 16.08.2019 г.

Със ЗИЗВР № Р – 2222 – 10170 – 03906 – 020 – 004 от 12.0.2019 г., М. Й. С. е продължила срокът на ревизията до 16.09.2019 г.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 10170 – 03906 – 092 – 001 от 15.01.2020 г., връчен по реда на чл. 32 ДОПК. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 10170 – 03906 – 091 – 001 от 31.03.2020 г., от марина Й. С. – орган, възложил ревизията и С. М. М. – ръководител на ревизията, с който са установени задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г. в общ размер на 19886,04 – главница и 12 019, 35 лв. – лихва. Общо установените задължения с РА са в размер на 31 905,39 лева – главница и лихва.

Ревизираното лице е подало жалба срещу РА с вх. № 94-Ч-1 от 26.02.2021 г. по регистъра а ТД на НАП С. и вх. № 11-01-36 от 04.07.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. Тази жалба е оставена без разглеждане и производството по нея е прекратено с решение № 500 от 30.03.2021 г. на директора на ДОДОП. Същото е

отменено с Определение № 5256 от 30.06.2022 г., постановено по адм.дело № 3708 по описа за 2021 г. на АССГ, Първо отделение, 8 – ми състав и преписката е върната на решаващия орган за произнасяне.

По делото липсват данни за точната дата на връщане на преписката на директора на ДОДОП, но от данните в него се установява, че в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК ответникът не се е произнесъл с решение, поради което с жалба от 21.09.2022 г. оспорващият е оспорил мълчаливото потвърждаване на РА. В срока по чл. 156, ал. 6 от ДОПК директорът на ДОДОП издава решение № 1550 от 28.09.2022 г., с което РА е обявен за нищожен в частта на установени задължения по ЗДДФЛ за 2011 г. и 2012 г. и е потвърден в частта на установени задължения по ЗДДФЛ за 2013 г. и 2014 г. При тези данни, предмет на настоящия съдебен спор е потвърдената част на РА, срещу която е подадена изрична жалба от Ч. Т..

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка: Констатирано е че ревизираното лице упражнява професия адвокат. Оспорващият не е декларирал получени доходи за ревизирания период и не е подавал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2013 г. и 2014 година.

С Протокол № Р-22221017003906-П.-001 от 16.04.2019 г. са присъединени в настоящата ревизия отговори на С. ЕАД, Централна кооперативна банка АД, Т. Б. АД, О., Банка ДСК АД от друго производство-проверка.

На жалбоподателя на 16.04.2019 г. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № Р-22221017003906-040-001/15.04.2019 г. Не са представени исканите доказателства. До ревизираното лице е изготвено второ искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № Р-22221017003906-040-002 от 04.07.2019 г., връчено на 09.07.2019 г. лично на Ч. Т., с което е изискано копие от закупени 5 бр. адвокатски кочани с номерата на договорите за правна защита и съдействия, както следва: от № 0169918 до № 0169950; от № 0298387 до № 0299419; от № 0307990 до № 0308022; от № 0308023 до № 0308055; от № 449131 до № 449163. С вх. № 58-00-2214-11/15.07.2019 г. е получено становище-отговор, че изисканите документи са откраднати и същия не може да ги представи на ревизиращия екип.

До оспорващия е изготвено трето искане както и Уведомление № Р-22221017003906-113-001 от 23.07.2019 г. на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, относно наличието на обстоятелства за облагане по реда на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК за ревизирания период. За връчване на същите са извършени две посещения на адреса по местоживееене на Ч. Т., като лицето не е открито.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на физически лица, клиенти на адв. Ч. Т. за заплатени услуги, затова, че ги е представлявал пред РС Радомир подробно описани в РД.

На основание чл. 57 от ДОПК са поискани писмени обяснения от трети лица - Софийска Адвокатска Колегия, Районен съд – Радомир, „Булмашинъри Ентерпрайсис“ ООД с ЕИК[ЕИК].

С Протокол № Р-22221017003906-П.-001 от 16.04.2019 г. са присъединени всички събрани доказателства и представени документи от лицето при извършена съпоставка на приходите, разходите и имущественото състояние на Ч. Г. Т. в предходно контролно производство, приключило с Протокол № ПФ-22221016000094-073-001 от 19.06.2017 г., както и извършена насрещна проверка на Н. С. Р. и приключила с Протокол за извършена насрещна проверка № П-22001415208439-141-001/14.12.2015

г.

Констатирано е че Ч. Т. в качеството си на местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ, на основание чл. 3, т. 1 и чл. 8 от същия закон е данъчно задължено за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в България и чужбина.

Доколкото от жалбоподателя не са представени никакви документи, ревизията е извършена, въз основа на представените от лицето документи и писмени обяснения в предходна проверка, приключила с Протокол № ПФ-22221016000094-073-001 от 19.06.2017 г. и на база събраните доказателства и информация от трети лица и други контролни органи, както и от информационната база данни на НАП.

Съгласно получен отговор с вх. №58-00-2214-9 от 04.07.2019 г. от Софийска Адвокатска Колегия оспорващият е закупил 5 бр. адвокатски кочани с номерата на договорите за правна защита и съдействия, както следва: от № 0169918 до № 0169950; от № 0298387 до № 0299419; от № 0307990 до № 0308022; от №0308023 до № 0308055 и от № 449131 до № 449163, копия от които не са представени на ревизиращите.

Въз основа на дадените писмени обяснения от 64 лица, подробно описани в РД и сумите, които същите посочват че са заплатили на адв. Ч. Т. ревизиращият екип приема че това са доходи от трудова дейност, които не са декларирани и за които не е заплатен данък.

В хода на ревизионното производство след анализ на получените доходи и източници на финансиране и съпоставката им с имущественото и финансовото състояние на лицето са изготвени таблици, в които са отразени всички получени доходи, наличности в брой и по банкови сметки и извършени разходи на лицето по години за периода на ревизията по закона за данък върху доходите на физическите лица ЗДДФЛ.

За финансовата 2013 г. не е подадена годишна декларация. Ревизията е установила, че по банковите сметки са постъпвали суми от физически лица в размер на 151 911,44 лв., направени са разходи в размер на 318,65 лв.

За 2013 година на жалбоподателя данъчната основа е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 151 911,44 лв. и съгласно чл. 48 от ЗДДФЛ дължимия недеklarиран и начислен данък е в размер на 15 191,14 лв.

На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми се дължи лихва в размер общо на 8 775,12 лв.

За финансовата 2014 г., е установено че получените суми по банков път са в размер на 16 296,79 лв. Въз основа на дадените писмени обяснения ревизиращият екип е приел, че всички ищци по делото срещу „Бесттехника Радомир“ АД са платили в брой на адв. Ч. Т. сума в размер на 830,00 лв. Получена е сума в брой от Н. Ц. А. в размер на 1850,00 лв.

Ревизиращият екип приема, че паричните средства в размер на 24 046,79 лв. произлизат от недеklarирани доходи, подлежащи на облагане по реда на ЗДДФЛ

За 2014 година на жалбоподателя данъчната основа е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 24 046,79лв. и съгласно чл. 48 от ЗДДФЛ дължимия недеklarиран и начислен данък е в размер на 2404,68 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми се дължи лихва в размер общо на 1144,72 лв.

Срещу РА е подадена жалба, с която се иска същият да бъде отменен поради изтекла 5 годишна погасителна давност и се моли установените задължения да бъдат отписани.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета съдебно счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Л. А. З.. Експертът за разглежданите години – 2013 г. и 2014 г., е установил, че постъпленията по сметките на Ч. Т., по които е формирана претенцията на НАП за 2013 г. в размер на 151 911,11 лв., включват: приходи по банкова сметка [банкова сметка] в С. АД в евро в размер на 500 евро с левова равностойност 1114,82 лв., приходите по банкова сметка [банкова сметка] 0 в О. в размер на 139 772, 47 лв. и приходите по банкова сметка [банкова сметка] в ДСК АД в размер на 11024,15 лв., които са описани в Таблица № 5. Експертизата констатира, че по сметката в О. АД жалбоподателят е получил на 12.08.2013 г. сумата от 139 772, 47 лв. като превод от ЧСИ Н. К. П., с основание на плащането „ИД 385/13“. При отговора на петия въпрос заключението установява, че на 13.08.2013 г. от посочената сметка са преведени 63 430 лв. по сметка на Б. Д. Б., с основание на плащането „обезщетение и лихви по ИД № 385/2013 г.“ и 63 430 лв. по сметка на Г. Д. Б. с основание на плащането „обезщетение и лихви по ИД № 385/2013“. В таблица № 10 на ССЕ подробно са описани постъпленията по сметките на оспорващия за 2013 г., които са в общ размер 152 399,36 лв., от които като приход на Ч. Т. – 1 954, 82 лв.

За 2014 г. експертизата установява, че претенцията на НАП включва приходи по банкова сметка [банкова сметка] в ДСК АД в размер на 16 297,77 лв. Постъпленията са подробно описани в Таблица № 11 от заключението. В таблица № 12 са изброени доходи от трудова дейност в размер на 5070 лв., получени в брой, определен въз основа на писмени обяснения от лицата, подробно изброени в таблицата.

В отговора на последния въпрос, вещото лице подробно е записало, че в РД за 2013 г. е определена данъчна основа за облагане в размер на 151 911, 44 лв., отразена подробно в отговора на 6 въпрос. В данъчната основа са включени суми с общ размер 149956, 62 лв., които не представляват доход на Ч. Т.. След намаление на данъчната основа в размер на 151 911, 44 лв. със сумата на приходите от 149 956, 62 лв., които не са доход на оспорващия, данъчната основа става 1954,82 лв. в резултат данъкът изчислен съгласно чл. 48 от ЗДДФЛ от 1954,82 лв. става 195, 48 лв. А за 2014 г. – определената с РД данъчна основа за облагане в размер на 24 048, 79 лв., която е формирана от постъпления по банковите сметки, са включени суми с общ размер 10 371,79 лв., които не представляват доход на жалбоподателя. След намаление на данъчната основа в размер на 24 048,79 лв. със сумата на приходите от 10 371, 79 лв., които не са доход на Ч. Т., данъчната основа е 5 925 лв. и данъкът е 592,5 лв.

В заключение експертизата посочва, че размерите на заявената претенция от НАП с тези, които биха се очертали, ако оспорващият ги беше получил като физическо лице, не се припокриват. Това разминаване е дошло от там, че в писмата на ТД на НАП до банките, в които има открити сметки жалбоподателя, е изискана информацията относно наличностите и операциите по открити/закрити банкови сметки на Ч. Г. Т., но в писмата не се съдържа изрично искане за информацията относно вида на сметките и дали са лични, служебни, фирмени, адвокатски и/или други.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е

ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Видно от датата на постановяване на Определение № 5256 от 30.06.2022 г. по адм. дело № 3708/2021 г. на АССГ, срокът за произнасяне по реда на чл. 155, ал.1 от ДОПК е до 29.08.2022 г.. В този период няма произнасяне от решаващия орган, поради което е налице мълчаливо потвърждаване на РА. В срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, на 21.09.2022 г. е депозирана жалбата на Ч. Т. чрез директора на ДОДОП, който в срока по чл. 156, ал. 6 от ДОПК издава решение № 1550 от 28.09.2022 г.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

В хода на ревизията от органите по приходите е установено наличие на предпоставките по чл. 122, ал.1, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 от ДОПК, предвиждащи че до започване на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация; налице са данни за укриване приходи или доходи, липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред и декларирания и/или получени приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

Ревизионното производство се е развило по реда на чл. 122 и сл. От ДОПК, като данъчната основа за облагане е определена след извършен анализ по чл. 122, ал.2 от ДОПК. За да бъде проведена ревизията по чл. 122 от ДОПК, според константната съдебна практика е необходимо, да бъде налице една от изчерпателно посочените в чл. 122, ал.1 от ДОПК предпоставки, която възпрепятства органите по приходите да извършат ревизията по общия ред за определяне на конкретното данъчно задължение, за конкретния данъчен период и за конкретния данъчен субект. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал.1 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. В тежест на жалбоподателя е да обори направените от ревизиращите органи фактически констатации, предвид константната и трайна съдебна практика.

Жалбата е частично основателна за 2013 г., за която данъчна година оспорващият се възползва в пълен обем от права и задължението да се

опровергае констатациите на органите по приходите, направени по реда на чл. 122 от ДОПК. В хода на съдебното производство бяха приети писмени доказателства – платежно нареждане за сумата от 139772,47 лв. (л. 109) и платежно нареждане за сумата от 250,00 лв. (л. 110), Протокол от 14.04.2014 г. за приключване на ИД 385/2013 г. (л. 111), заявление от 12.08.2013 г. (л. 114) до ЧСИ Н. П., пълномощни; О. Извлечение по сметка на адв. Ч. Т.. На база ангажираните от жалбоподателя писмени доказателства, безспорно се установи по делото, че получената сума в размер на 139 772, 47 лв. на 12.08.2013 г. от ЧСИ П., още на следващия ден са преведени на Б. Б. и Г. Б.. Следователно постъпилата сума не представлява негов доход, а е получена в качеството му на процесуален представител на лице по изпълнително дело. При това положение сумата от 139 772, 47 лв. трябва да бъде изключена от доходите на оспорващия, в който смисъл е приетата по делото ССЕ. Следователно от посочената сума в размер на 151 911,44 лв. трябва да се извадят получените средства от ЧСИ П. в размер на 139 772, 47 лв. Разлика между двете суми е 22 510, 76 лв., върху която следва да се изчисли дължимия данък по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ, а именно 2 251,07 лв.

При определяне на дължимата лихва след корекцията, съдът използва за изчисление лихвения калкулатор на НАП - https://nraapp02.nra.bg/web_interest/check_upWS.jsp и определя начална дата 01.05.2014 г., когато следва да е осъществено плащането до 31.03.2020 г., датата на издаване на РА. За този период законната лихва върху главница от 2 251,07 лв. е в размер на 1352,81 лв., или общо 3 603,88 лв.

За 2014 по банковата сметка в ДСК се установява, че по нея са постъпили плащания по изпълнителни дела чрез преводи от ЧСИ в общ размер на 10 371,79 лв., а именно от Н. П. ИД 26/12/ пълно погасяване; ЧСИ Р. М. пълно погасяване дело 00715/2014; И. С. Х. ЧСИ ИД 1090/2011, П. И. Й. и С. М. П. ЧСИ НУ О. П., [населено място]. За разлика от постъпленията през 2013 г. от ЧСИ, за тази година Ч. Г. Т. не ангажира писмени доказателства, от които безспорно да се установи, че получените суми са превеждани на негови клиенти, поради което съдът приема РА за законосъобразен. Следва да се посочи, че с определение от 24.11.2022 г. (л. 83), съдът разпредели доказателствената тежест между страните и им даде относимите указания. Не ангажирането на доказателства и не осъществяването на правото на защита от страна на жалбоподателя, който е лице с юридическо образование, практикуващ адвокат и допълнително представляван от защитник, не могат да се разглеждат в съвкупност на опущение от негова страна, поради притежаването на специални знания.

За този период, органите по приходите са приели за начално салдо

сумата от 5000,00 лв., която не бе оспорената от жалбоподателя в хода на настоящето производство и съдът я приема за налична. Що се касае за останалите получени доходи, представляващи адвокатски възнаграждения, същите не бяха опровергани в хода на производството и не бяха опровергани като получени. В тази връзка съдът не кредитира приетото заключение на ССЕ за 2014 г., тъй като не става ясно и на базата на кои писмени доказателства експертът стига до изводите си за 2014 г.

По тези съображения РА, в частта за 2014 г., е законосъобразен и следва да се потвърди.

Воден от горното жалбата се явява частично основателна по отношение на 2013 г. и в тази част РА следва да се отмени за определения с него данък за сумата над 2 251, 07 лв. – главница и над 1 352, 81 лв. – лихва. А по отношение на 2014 г. – неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Следователно при първоначално определен материален интерес за 2013 г. и 2014 г. общо 27 926, 25 лв., от които 17 595,82 лева – главница и 10 330,43 лв. – лихва, след частичната отмяна на РА за 2013 г. материалният интерес става – 7 209,39 лв. общо, респ. 4655,75 лв. главница и 2 553,64 лв. лихва. Разликата е 20 716,86 лв. и тя е определяща при изчисляването на съотношението на уважената и отхвърлената част на спора на базата, на която ще се изчисли дължимото възнаграждение на всяка от страни за процесуално представителство и направени съдебно – деловодни разноски, т.е. оспорването е уважено на 74,18 % и е отхвърлено на 25,82 %.

С оглед на потвърдената част на РА на ответника трябва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 8, ал.1 във връзка с чл. 7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 1021,00 лв.

Жалбоподателят претендира разноски по делото в размер на 8 948, 42 лв., съгласно предствения от него списък, от които 10,00 лв. – държавна такса, 871,42 лв. – възнаграждение на вещото лице по приетата ССЕ; 68,00 лв. – разноски по доказателства, 49,00 лв. – заверки на документи и 7 950 лв. адвокатско възнаграждение. Съдът не кредитира така описаните разходи за разноски по доказателства и заверка на документи в размер на 117,00 лв., поради което ги изключва от претендираната от жалбоподателя сума, както и таксата в размер на 5,42 лв., заплатена като банкова услуга при внасянето на депозита за вещо лице в размер на 866 лв. Разноските на оспорващия за държавна такса и възнаграждение на вещото лице, изготвило ССЕ по делото, в размер на 876,00 лв. следва да се уважат в размер на 650,00 лв., съразмерно на уважената част. А претендираното адвокатско възнаграждение се определи съобразно размера на уважената част по

реда на чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 8, ал.1 във връзка с чл. 7, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 2 265,00 лв. и така уважава направеното възражение за прекомерност. С оглед горното на оспорвания трябва да се присъдят следните разноси – 650,00 лв. – ДТ и ССЕ и 2 265,00 лв. – адвокатско възнаграждение или общо 2 915,00 (две хиляди деветстотин и петнадесет лева) лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 1 и последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 10170 - 03906 – 091 – 001 от 31.03.2020 г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, частично потвърден с решение № 1550 от 28.09.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ относно установените данъчни задължения за 2013 г. за сумата над 2 251, 07 лв. – главница и над 1 352, 81 лв. – лихва.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. Г. Т., ЕГН [ЕГН] срещу ревизионен акт № Р – 2222 – 10170 - 03906 – 091 – 001 от 31.03.2020 г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, в потвърдената част с решение № 1550 от 28.09.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“, в частта за 2014 г., с която са установени данъчни задължения в размер на 2 404,68 лв. – главница и 1 200,83 лв. – лихва.

ОСЪЖДА Ч. Г. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 021, 00 (хиляда двадесет и един) лева.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на Ч. Г. Т., ЕГН [ЕГН] сторените съдебно – деловодни разноси в размер на 2 915,00 (две хиляди деветстотин и петнадесет лева) лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: